

Evangeliumi hírnökök

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja.

JEZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

Felemelem szemeimet . . .

123. Zsolt. 1-2.

Meggyőző erővel tesz vallást az Írás Isten segítségéről és népének példaadó cselekedeteiről. "Felemelem szemeimet a hegyekre, ahonnan jön az én segítségem!"

Amióta a mi Urunk Jézus itt járt közöttünk, szenvedett, meghalt, feltámadott és mennybement; azóta sokkal nagyobb bizalommal emelhetjük fel a mi tekintetünket az Urra. Nagy áldás az, hogy van hova feltekintenünk. Van — hogy honnan várjuk a segítséget.

Tekinthetünk emberekre, mint pl. Dávid egy nőre tekintett és bukását jelentette. Péter hullámokra tekintett és elkezdett süllyedni, Máté 14:30: "De látva a nagy szellet megrémülve és kezdett süllyedni". — Amíg Jézusra tekintett csodákat látott és élt át. Lót felesége hátra tekintett és sóbálványá vált.

Körültekintők is vannak, kik mindig a környezetüket figyelik és azok után igazodnak. Az ilyen körültekintők, olyanok lesznek mint a környezetük és ha rossz a környezetük, ők is téves utakra térnek. — A legjobban azok cselekszenek, akik Istenre tekintenek a hívő lelkek eszményképére.

Az Ur Jézus az ötezrek megvendégelésénél feltekintett és onnan felülről kapta a nagy áldást. Pál apostol a zsidóknak ezt írja: "Nézvén a hitnek fejedelmére Jézusra".

Ábrahám belefáradt várni az Isten ígéretének a beteljesedésére. Felesége közben megöregedett, feltekintett reménytelenségében Istenre. Ő elvezette Ábrahámot a szabad természetbe (I. Mózes 15. v.) és megmutatta neki a csillag milliőket mondván: így leszen majd veled is, megsokasodik a te magod.

Saul az üldözés idején szorongatott helyzetében így tesz bizonyosságot, 25 Zsolt. 15. vers "Szemeimet mindenkor az Urra emelem, mert ő huzza ki a tőrből a lábamat".

Testvérem, emeld fel te is a te tekintet

LELKI SZEMEK

MK. 10:48.

A JERUZSÁLEM felé vezető úton, Jerico városka közelében, az Ur elhalad a vak Bartimeus előtt. Ez a szerencsétlen ember testileg teljesen vak volt s nem láthatta testi szemével az Ur Jézus közelségét. De, amikor már tovább haladt az Ur, lelki szemei megnyilatkoztak és elkezdett kiáltani: "Jézus, Dávidnak fia, könyörülj rajtam."

Dávid fiának nevezi őt és ezzel a megszólítással elismeri, és meglátja, hogy Ő a Messiás, a világ Megváltója. Ha nem is látott, . . . a lelki szemével élesen meglátta Krisztust, a világ és saját Megváltóját. Ezt mutatja az a körülmény is, hogy mikor intik őt Jézus tanítványai, hogy hallgatna, annál inkább kiált nyomorúságos helyzetében: "Jézus, Dávidnak fia, könyörülj rajtam." Meglátta lelki szemével a Szabadítót. Megváltót s azt az alkalmat nem akarta elszalasztani. Kiált gyógyításért és szabadításért.

Nem-e megszégyenítő sok emberre az a valóság, hogy nyitott látószemeik, jó egészségük és létük van, ugyszólván usznak az Isten kegyelmi ajándékaiban és mégsem emelik fel tekintetüket Krisztusra. Megváltójukra s nem kiáltanak segítségért. Az arany alkalmak elmúlnak, egyik a másik után és ők maradnak lelki

tedet az Urra bármily körülmények között legyél is; Ő tőle kapsz segítséget, mert a mi segítségünk az Urtól van.

—Bretz Emil.

vakságban, lelki nyomorúságban, a kárhoztató bűneikben.

Lélek, állj oda Bartimeus mellé és kiált hangos szóval segítségért addig, amíg el nem késel.

A szívből fakadó kiáltás az Ur Jézust megállította útjában. Odamegy hozzá és azt kérdezi: Mit akarsz? Uram, hogy lássak! — volt a kétségbeesett felelet. Az Ur csak annyit mondott a vaknak: Eredj el, a te hited megtartott — s abban a pillanatban megjőve testi szemének látása.

Mily csodálatos az Istenben való élő hit s a hitből fakadó, Istenhez való kiáltás! Sokszor mondtam és többször megírtam már, hogy én nem azért hiszek az Istenben, ami a múltban történt meg, hanem azért is, ami ma történik. Láttam megtévedett, lelkileg vak embereket, akik lelki megrázkódtatásokon s kemény próbák mentek át és akik nyomorúságukban, Bartimeus módjára, az Urhoz kiáltottak. Szemtanui voltak sok esetben annak a csodának, amelynek keretei között az Ur Jézus adott a lelki vakoknak lelki szemeiket, hogy — lássanak.

Sokszor megfigyeltem, hogy milyen csodálatosan vezette át az Isten a lelkeket egy más lelkivilágba, ahol megláthatták Istennek dicsőségét s végtelen szeretetét. Láttam azt is több esetben, hogy a lelki gyógyulás után, Mária módjára, könnyek fakadtak a hálálatos szivekből, Isten dicsőítésére és magasztalására. Tehát bizonyosságot teszek arról, hogy . . . Jézus ma is ad lelki szemeiket a-

Szerkesztőnk háromnapig az Ördög Völgyében . . .

A történet így kezdődik: Bach Lajos testvér és felesége Floridából szerkesztőnk és felesége vendégei voltak Detroitban, akiknek e nagy városban és környékén rengeteg rokonai és ismerősei vannak. Az egyik kedves amerikai ismerősük szeretetteljes meghívásra készültek vendégtestvéreink északra, ahol kedves ismerősei, névszerint Amos György és neje egy gazdagember nyaralójában nyaraltak.

Ez a gazdagon berendezett nyaraló Muskegon városától északra egy gyönyörű gyorsfolyamu folyó partján fekszik — ez a folyó nevét az említett város nevétől nyerte.

Ez a táj kisebb-nagyobb hegyekkel van borítva s a hegyek között folyik ez az óriási patak. E mesés hely pontját, ahol a nyaraló ház fekszik, — nem tudom miért — „Ördög Völgynek” vagy angolul „Devels Hole”-nak nevezték el.

Amos György és felesége, akiket szerkesztőnk régebben ismer, nemcsak Bach Testvéreinket, hanem szerkesztőnk és feleségét is szívesen vendégül fogadták s három napot ebben a mesebeli, csodálatos szépségű völgyben töltöttünk el — szeptember 12-15-ig.

Ehhez a nyaralóhoz tartozik egy hajóház, teljesen felszerelve, melyben szerkesztőnk és felesége tartózkodott; egy nagyobb motorcsónak, melyen napközben gyakran kilehett menni csónakázni a gyönyörű folyón; egy kisebb motorcsónak, mely három napig szerkesztőnk által volt elfoglalva, reggeltől estig, mert abban a folyóban szép nagy halak is vannak. Fogtam is egy pár szép halat.

Ennek a rövid és nagyon érdekes nyaralásnak ebben a csunyanevű, de szép fekvésű völgyben volt egy másik érdekessége is; nevezetesen az, hogy mindennap vagy reggel, vagy pedig este áhitatot is tartottunk szerkesztőnk vezetése mellett. Az említett vendégeken kívül volt még egy női vendég is. Amosék és Bachék egyik régebbi ismerősük: Mrs. Nussbaun. Az áhitati percek

bibliai nehezebben érthető kérdésekkel voltak egybekapcsolva, melyekre közösen feleletet próbáltunk keresni. Társadalmi kérdések is felmerültek, melyeket a Biblia világosságában próbáltunk boncolgatni és megoldani Isten segítségével. Ezek a percek kedvesek és felejthetetlenek maradnak.

Mondanom sem kell, mert hiszen úgy is mindenki tudja, hogy a nagyvárosi zaklatott élet és a munka után milyen jól hatott a felkurbált és fáradt idegzeteinkre ez a rövid kedves három nap az Ördög Völgyben. Én szerettem volna ott maradni, de a kötelesség hazaszóltott s így Bach Testvéreink kocsijával 15-ére már haza is érkezünk, mert nemcsak a mi háromnapos vakációnk telt el, hanem a Bach Testvéreké is, amennyiben szept. 19-én reggel már utra is keltek floridai otthonuk felé.

Hisszük, hogy szerencsésen haza is érkeztek.

Én és feleségem itt is hálás köszönetünket fejezzük ki Amos Testvéreinknek, akik lehetővé tették számunkra, hogy mindenféle költség nélkül még az Ördög Völgyében is jól érezzük magunkat s megpihenve térhettünk haza. Erősen hisszük, hogy ez a rövid együttlét is Isten nagy neve tiszteletére és országa építésére válik.

Aggmenházunk Rovata

Vezeti PETRE A. M. lelkész

Aggmenházunk életével kapcsolatban voltak már sokszor olyan hangok is, hogy arra kell törekedni intézetünknel, hogy önfenntartó képességgel bírjon. Ezek a felszólalások az igazgatósági tagok és a régebbi aggmenház bizottságának némely tagjai és többször a konvenciói delegátusok részéről jóakaratu és jóhiszemű felszólalások voltak, de a gyakorlatban átvihetetlenek.

Országunkban — s talán az egész világon — nincsen olyan Aggmenház, vagy Árvaház, mely ne szorulna reá a közadakozásra. S talán egészségesebb, jobb állapot ez így, ahogy van, mert tér adatik az Istenfélő emberek számára a keresztyén szeretet és jótékonyág gyakorlására s ami még ettől is drágább, az

adakozás összeköti az adakozót a segítségre szorult embereket felkaroló intézménnyel s megmagyarázatlanul lelkikapcsolatot tart fenn.

Az elhagyatottak a maguk és mások hibájából szegénységre vagy gondviselésre szorult emberek felkarolása keresztyéni feladat. Az Ur Jézus soha senkitől nem kérdezte: mi okozta nyomorúságodat és betegségedet, hanem amikor látta a szükségét, minden egyes esetben segítségül volt. Még a parázna asszonyt sem küldte el hidegen, noha mindenki tudja azt, hogy az a legnagyobb és legutálatosabb dolog emberek és az Isten előtt. Egy szóval sem vádolta s még szemrehányást sem tett az Ur, csak annyit mondott: eredj el és többé ne vétkezzél. Hogy mit jelentett e pár biztató szó, csak a jó Isten tudja. Ne kutassuk: kik ezek az öregek, törekedjünk azok megsegítésére.

A segítségnek többféle módszere van. Egy pár biztató és vigasztaló szó személyesen, vagy üdvözlő levelek, kártyák által.

Pénzbeli adományok, élelmiszerek és ruhaneműek által. Erre nagy alkalom van a hálaadásnapi és a karácsonyi ünnepek alkalmával. De ezenkívül van egy olyan módszer is, amit még magyar bapt. körökben nem ismertünk meg. Ez a módszer: A HAGYATEKOZÁSNAK IRÁSBELI MÓDSZERE. Hinni merném, hogy valahol, valakinek eszébe jutott Aggmenházunk. Értem azt, hogy tehetősebb előregedett testvéreink, akiknek Isten kegyelméből van pénzük, ingatlan birtokuk, a hagyatékozásnál egy részt az Aggmenházunkra iratnak s úgy örököltik meg nevüket Aggmenházunkban és iratják fel nevüket a Mennysországi örök könyvébe. Ha ezt nem lehet megcsinálni, akkor kövessék a clevelandi Geszti mama példáját, aki a közelmúltban egyezer dollárt adományozott Aggmenházunknak. A segítségre nagy szükség van, mert az Aggmenház fenntartásának havi költségei meghaladja az ötszáz dollárt!

KÖTELESSÉG — Aki Isten iránti kötelességének eleget tesz, — képes lesz minden egyéb kötelezettségének is eleget tenni!

Evangeliumi Hirnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert
943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ
1619 Edward Ave., N. W. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

"Mily szerelmetesek a Te hajlékaid,
oh seregeknek Ura".

AZ UR HÁZA
Zsoltár 84:

Szépek és kedvesek lehettek az ó-testamentumi Istentiszteletek az Isten által választott helyen, a Sionnak hegyén Jeruzsálemben, melyről ily áhitattal, ilyen epekedéssel szól az éneklő mester gyönyörű zsoltáraiban. Ott emelkedtek égfelé a nép hálaadó imái az áldozatok füstjével egyben. A hatalmas csodakert, melyekkel az Ur sasszárnyakon vezette népét a pusztán át hatalmas csodatételekkel az ígért földjére. Majd azért is, hogy visszahozta az Ur foglyait Babiloniából, ahová bűneik miatt hurcoltattak. Kiváltképpen pedig megszólalt az erős bizodalomban, hogy az Ur áldást és életet rendelt örökké (Zsoltár 133:3), az ígért Messiás az Izraelnek vizsgáztatása által. Ez így volt abban az időben, amikor a templom, az áldozatok, az ünnep, a szombat és az egész Istentisztelet, miként Pál apostol mondja: "csak árnyékaik" voltak a következő dolgoknak. A valóság a Krisztusé, akit azonban vakon keresztre feszítettek.

Vajjon miként állunk korunkban az Ur házában szépségei és gyönyörűségeivel szemben? Szeptember havában 3 vasárnap egymásután prédikáltam egy nagy magyar egyház templomában, ahol valami ötszáz ülőhely van a hívek számára. Meg-

vallom, a padok majdnem üresen állottak. Alig voltak jelen ötvenen. A mi gyülekezetünk sem képez kivételt, ahol a tagságnak csak a fele jelenik meg az Ur házában a rendes Istentiszteletek alkalmával. Az isteni ígéretek már majdnem mind beteljesedtek a szabadító Jézus Krisztusban, nem kellene-e még sokkal magasabb szempontból szépek, drágának és gyönyörűségeinek tartania azt a helyet, ahol az Ur dicsősége lakozik?

Némelyek azt mondják: minden helyen lehet dicsőíteni az Istent. Ez igaz, de az Isten az Ő népe számára rendelte el még az ó-testamentumi időkben a templomi Istentiszteleteket. Az Ur Jézus maga szervezte meg, alapította és építette fel az első keresztyén anyaszentegyházat, a benne hívőknek lelki közösséget, hol közösen szükséges az Istent imádni lélekben és igazságban. Ott esik jól az ember lelkének elénekelni: Itt jó nekem Isten szent házában, az Ő népe között. Abban a közösségben érezi a lélek magát otthon, közel az Istenhez. Az Isten szavai hallgatása mellett nyílnak tágra a lelki szemek, melyek meglátják a nagy munkamezőt, az érett gabonát azon, a nagy feladatokat és a nagy szükségletet a lelki életben. Csak az az ember nem látja szükségességét a keresztyén gyülekezetnek, aki fősvény, irigy, magának való életet él s mint ősszel a hernyó, begubózik a saját maga önző életébe, lelki vakságába.

Sajnos, sok helyen vasárnap üresek a templomok, de tömve vannak a játékhelyek, színházak, korcsmák, stb. helységek, ahol a nép a testnek áldoz önmagáról, lelkéről megfeledkezve. Ideje volna már a mély álomból felébredni arra a boldog tudatra, hogy az ember Isten képére és hasonlatosságára teremtetett s mint olyan teremtménynek, szüksége van Istenre, népére és az Ur házára, ahol dicsérheti, magasztalhatja és szolgálhatja az Istent!

SZEREZZÜNK ÚJ ELŐFIZETŐKET

Egy ujság, vagy folyóirat, melynek új előfizetői és hirdetői nincsenek, lassankint elpusztul.

Új előfizetőket többféleképpen lehet szerezni. Régi álmom és felfogásom az, hogy ha időközönként a szerkesztőnk — bárki legyen az — programszerűleg meglátogathatja gyülekezeteinket s az irodalomról előadásokat tartana, ismertette a helyzetet, orvosolva a bajokat és nehézségeket, nagyban elősegíteni az ügyet és kapnak több előfizetőket.

1936-ban voltam először Szövetségünk elnöke, amikor az elnök baptisták történelmében először utazott körül s látogatta meg a gyülekezeteket néhai Lovas László és felesége kíséretében. Rev. Lovas akkor a vagyoniügyi bizottság elnöke volt, aki a körutban a pénzügyeket képviselve, én pedig elnöki minőségben az összes ügyeket. Beszédemben kitértem az irodalomra is. Az akkori Cleveland Holton utcai gyü-

lekezetben, melynek akkor Bíró Mihály barátom volt a lelkipásztora, valami 50 új előfizetőt kaptunk. Sőt, amikor beszédemben ismertettem a dolgokat, egy testvér felszólalt: "Miért nem jöttök el hozzánk hamarabb, már régen előfizetői volnánk az Evangeliumi Hirnöknek". Ezzel a körutal nagyon sok előfizetőt szereztünk.

Ez az eset mutatja, hogy ha valaki specialisan az irodalmi ügyekkel foglalkozik, a problémákat orvosolja, még a mai nehezebb időben is eredményt ér el.

Ezt a tervet nem olyan nagyon régen felajánlottam egy értekezlet alkalmával s az illetékes vezéreink abban láttak nehézséget: az utazás pénzbe kerül, s ki fogja azt megfizetni? Szerintem ez nem probléma. Ha egy ilyen körutal csak száz új előfizetőt nyernénk, az anyagiakban is kitenne 300 dollárt. Számításom szerint a szerkesztőnek ezt a körutat meg lehetne csinálni száz dollárból — nem számítva persze a messzire eső gyülekezeteket — akkor a pénztárunk kétszáz dollárral szaporodna, nem számítva persze az erkölcsi és lelki hasznót. Szerintem az az ut sok haszonnal járna.

Lehet új előfizetőket szerezni ugyanis, ha a gyülekezetek lapkezelője és képviselője legalább negyedévenként egyszer a gyülekezet elé áll és felkéri a Testvériséget arra, hogy rendeljék meg a lapot és a Biblia Magyarazót. A gyülekezet pásztorainak erre időt kellene szentelni. Detroitban egy alkalommal az említett módon 8 új előfizetőt nyertünk. Ezt gyakrabban kellene megismételni. Ahol lapkezelő nincsen, ott a lelkipásztornak kellene szóvá tenni néha s az biztosan eredménnyel járna.

A harmadik módszer az irodalmi nap megtartása. Némelyek azt mondják: nálunk a költségvetésben van irodalmunkra szánt pénzünk s azt az összeget mi beküldjük minden esztendőben. Ez nagyszerű gyakorlat. Minden gyülekezetben meg kellene szavazni egy bizonyos összeget irodalomra s akkor biztosítva volna költségünk.

Én ebben az esetben azt ajánlanám, hogy NE CSAK EGYEZER PÉLDÁNYT, HANEM LEGALÁBB ÖTEZRET NYOMTASUNK ÉS AZT ARÁNYLAGOSAN SZÉT OSZTVA KÜLDJÜK SZÉT INGYEN GYÜLEKEZETEINKNEK AZZAL AZ UTASÍTÁSSAL, HOGY OSSZÁK SZÉT MAGYAR NÉPÜNK KÖZÖTT. Abban az esetben az előfizetésekkel nem dolgoznánk. Kevesebb volna a munka s több az áldás.

Isten segítségével e három módszert leirtam s azok közül választanunk kell, ha életben akarjuk tartani irodalmunkat. Én az elsőt látom a legalkalmasabbnak és leggazdaságosabbnak, nem azért, mert utazni akarok, az sok fáradsággal jár, hanem azért, hogy irodalmunkat megmentsük, fenn-tartsuk és gyümölcsöztessük Istenországba terén.

NOVEMBER 13: "IRODALMI NAP!"

ÖTVEN ESZTENDŐ ÜNNEPLÉSE

... magyar vonatkozásban

Irta NÉMETHY László

GONDOLTAM, hogy a clevelandi Shaker-téri gyülekezet ötvenéves fennállásáról az Evangéliumi Hírnökben lesz egy rövid összefoglaló, — ezért nem siettem ezt az ünnepélyt magyar vonatkozásban kiemelni.

Hónapokra előre hozzáfogtak az illetékesek tanulmányozni — azt a tényt és most már történelemmé vált munkát, amit itt a sok magyarjelle-gű munka között, a magyar baptis-ták végeztek.

És éppen a magyarság lelkiarcát nem mi, magyarok, hanem az angol testvérek mutatták be. A felületes szemlélőnek talán nem tűnik fel az ilyen fonákság, . . . mert a félreér-telmezett alázatossággal elkerüljük saját népünknek, életre való nemze-tünknek, Istentől adott hivatásunk betöltésében, értékeinket kiemelni s azokra rámutatni. Arra várunk, — hogy ezt mások tegyék meg. S így lassan kiengedünk vezetést, irányí-tást kezeink közül, mintha mi vala-mi gyámság alá rendelt, ki tudná meghatározni, . . . hányadrendű né-pek volnánk.

Azt tapasztaltam, hogy kiküldött közel 80 meghívóra, amiket különfé-le amerikai testvér-gyülekezeteknek társadalmi egyesületeknek és egyéb szervezeteknek postáztunk, — alig jöttek el. De valami 5-6 magyar gyü-lekezetnek és egyesületnek ment hi-vásra, majdnem mind elküldte a ma-ga kiküldöttjét, vagy—ami még fon-tosabb volt, — maguk az elnökök jöttek el.

Ez a kis körülmény engem sokféle igazságról győzött meg.

1. Baptisták távol tartják magu-kat a magyar munkától, holott an-nak éppen evangéliumi meggyőződésénél fogva, szerves részének kelle-ne lenni. Nem vesznek részt nemzeti ünneplésekben, elizolálják magukat a magyaroktól azzal az indoklással, hogy a magyarok táncolnak, isznak és mulatoznak, stb.

2. A magyarok, különösképpen a különbségeket mindig előnyösen fel-

ismerők, létjogosultságukat igazol-ják azzal, hogy szebb és értékesebb munkát végzünk az általános morá-lis, tehát erkölcsi téren. Ezt az itteni Amerikai Magyar Szövetség elnöke, a magyar kulturális vonatkozásban szépen dolgozó Magyar Társaság el-nöke, Dr. Nádas János és mások is kiemelték.

3. A magyar baptisták leértékelik más magyar egyházak munkáit. Sok esetben beleesnek abba a hibába, mint más, hogy abból az tűnne ki,— mintha csak a baptista üdvözülhet. Ebből ellenségeskedés és leszektázás szokott napvilágra jönni. Pedig eb-ben nagy tévedés van, mert akár a-nyagi, szellemi vagy lelkitéren, azok is maradandó alkotásokat hvtak lét-re, amikből az egyetemes magyar-ságra szép elismerések származtak.

4. Évekkel ezelőtt Dr. Sharptól hal-lottam, — aki a clevelandi Baptista Szövetségnek volt a titkára és mint-egy félmillió lélek tartozott az intéz-kezdése alá, — hogy milyen szépen énekelnek a magyar baptisták. Min-dig felujul, ha közénk jön és mint-ha azt mondta volna: "fiaim és le-ányaim, ti mindig csak énekeljete." Van nekünk zenekarunk nem is egy, énekkarunk, de sehol sem, csak a templom négyfala között éneklí va-lóban gyönyörű és szép hanggal, é-nekeinket. Nem szerepel más össze-jöveleteinken és alig jut a külvilág tudomására, holott eme eszközök-kel, sok lelket lehetne felrázni — a szunnyadásból és nekünk több ser-kentés származna, a jövőt illetőleg.

Olvastam Rev. Petre tollából, hogy Porto Ricóban valóságos ünnepi má-mort, gyönyört idézett elő az az egy-szerű szokatlanság, hogy innen bap-tista zenészek átrándultak és felráz-ták ezt a népet. És vajjon, nem érte-e meg? Nem lehet ezt magyarok kö-zött megismételni? Én ismerem az én népemet annyira, hogy tudja ér-tékelni a szebbet és igazabbat. Aki félreérti és igaztalanul bírálja, abban nincs igaza!

5. Utolsóra hagytam a legsulyo-sabbat, amit Szász János diakónus elnök annyira a szívére vett, mert — azt mondta ezen az ünnepségen, . . . "hogya nem látta volna templo-munkon a "Hungarian" szót, akkor

itthagytá volna írását és úgy ment volna vissza Cantonba." Mert már annyira ment némely egyén, hogy nem meri, vagy nem akarja magát magyarnak nevezni.

Krisztus sirt, mikor Jeruzsálemre nézett, mert látta annak kő-köven nem maradó pusztulását. És ekkor a nemzethű állampolgár szólhatott, — mivel Jeruzsálemet a külső ellenség pusztította el. Pál apostol vagy Pé-ter, sohasem tagadta zsidó létét, a-mikor a görögöknél, rómaiaknál a-vagy más népeknél emelkedtek szó-lásra, talán mi volnánk azok, akik megtagadnánk magyar mivoltun-kat? Ez nem igaz és nem is lehet az!

Mi, vérbeli amerikaiak Ameriká-ban nem lehetünk, de mindenképpen jó amerikai magyarok, azok igen. Így becsülnék bennünket ők is. Ne kisebbsük meg saját magunkat, a-kad erre ugyanis elég ellenség.

Végül ezek a sorok nem bírálók a-karnak lenni, hanem megállapítások, amiket nemcsak én, hanem sokan mások is így látnak. Tévedhetünk mindannyian, mert nem vagyunk tö-kéletesek. Aki pedig úgy veszi, hogy kritika, az adjon jobb ellenkritikát, győzzön az igazság és igazabb érve-lés.

BEKESSEG

Szívünk békességét nem a lelki-gyakorlatok által nyerjük, hanem Attól, akiből, — ha hitünk ruhája szegélyét érinti —, csodálatos erő ömlik belénk.

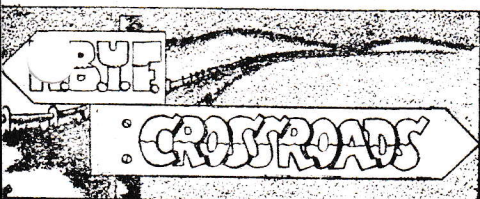
Az isteni békesség lehet fegy-ver és lehet vért, szolgálhat buzo-gánynak és szolgálhat paizsnak.

Még az angyalok kara sem hang-zik oly fenségesen, mint a hívőnek a szíve mélyéből fakadó dicséneke, amikor békességet nyert.

Akinek szívében békesség van és aki megszabadult a kedélynek sze-szélyes hullámverésétől, az élhet bol-dogan és vidáman és egy ilyen élet felér egy gyémántheggyel.

A békességes ember a békesség Istenének a gyermeke és mint olyan, atyai áldásának az örököse.

A KÖTELESSÉG — teljesítésének elodázása, egyike a legnagyobb ba-joknak. Nincs mentség semmiben — annak elhanyagolására!

HUNGARIAN BAPTIST YOUTH FELLOWSHIP

President: Zolton J. FODOR, New Brunswick, N. J.; Vice President: James ORBAN, Cleveland, O.; Secretary: Barbara KURTZ, Passaic, N. J.; Treasurer: Richard STEG, Bridgeport, Conn. Adviser: Rev. Walter BIKACSÁN, New Brunswick, N. J.

SOVIET JOURNAY BAPTIST VISIT BAPTISTS

By Arnold T. Ohrn,

General Secretary, Baptist World Alliance.

On August 4, 1955, a group of Baptist ministers met at the airport of Helsinki, Finland, and enplaned for Leningrad. Thus began a two weeks' odyssey that embraced thirteen Baptist churches in twelve cities and villages, and no less than seventeen religious services, besides sightseeing, social engagement, audiences with high officials, and conferences with Baptist leaders. On August 18 a Russian Aeroflot plane set us safely down at Helsinki again, somewhat breathless and travel-torn, but the richer for an unusual spiritual experience.

How the trip originated

It really began in 1953, when Swedish Quakers and Baptists decided to invite fellow-believers in England and in the United States to meet religious leaders from the Soviet Union in Sweden in Aug. 1954. Four Baptists crossed the Atlantic to take part: Theo. F. Adams, pastor of the First Baptist Church, Richmond, Virginia; V. Carney Hargroves, pastor of the Second Baptist Church, Germantown, Philadelphia, Pennsylvania; Joseph H. Jackson, pastor of the First Baptist Church, Chicago, Illinois; and the General Secretary of the Baptist World Alliance. The contacts made and the friendships born during that conference in

Sweden led a few months later to an invitation to the above four to visit fellow-Baptists in Russia after the Jubilee Congress in London, as the guests of the All-Union Council of Evangelical Christian Baptists. The fact that one of the men invited was elected president of the Baptists World Alliance, added much to the value of the visit. Likewise the coincidence that both Dr. Hargroves and Dr. Jackson happened to be elected members of the BWA Executive Committee.

The itinerary

The first stop was the beautiful city on the Neva river, once called Petrograd, and before that St. Petersburg, with a large and thriving Baptist Church. From there we went by night train to Moscow. From Moscow on, airplanes were used wherever possible, otherwise automobiles. The third stop was Kiev, ancient capital of the Ukraine. Odessa on the Black Sea was next, then Simferopol in the heart of the Crimea. The trip over the mountains to famous Yalta on the Soviet Riviera had to be made in cars over a narrow winding road. A special police escort on a motor-cycle went ahead and ensured our safety by either stopping cars and trucks in the most dangerous curves, or waving all other traffic off to the side of the road. Cars were likewise used to Bakchisarai, Saki, and Eupatoria, Simferopol remaining our basis. From there we flew to Kharkov, and thence returned to Moscow. On the entire journey we were accompanied by Jakov Zhidkov, president, Alexander Karev, general secretary of the All-Union Council, and a skilled interpreter, Mrs. Novikova.

Russian Hospitality

From the moment we touched Soviet soil at Leningrad until the day we left that city for the Western world we were overwhelmed with the heartiest hospitality. Deputations met us with flowers in every city; we were entertained lavishly in hotels and private homes; we were embraced in Russian fashion

at every meeting, and loaded with love gifts in town after town. Nowhere, inside or outside of Baptist circles, did we ever meet with anything but friendliness. This was true also of our visits with the Minister of Cults and his colleagues, and with the Metropolitan of Moscow.

To be continued.

Sunday School Corner

Vacations are over, and now it is time to get down to work once more. We hope, however, that your Sunday School did not take a vacation. If it did, you will have an up-hill pull getting back into the groove again.

As we face our responsibility there will be many problems. We will try to face some of them in this column. One of the greatest is that of the exodus from the Sunday School and the inability to hold some children. Such a situation is given in an article by Gordon McLean, Youth Guidance Director of Youth for Christ International, entitled "Criminals or Converts".

In his article, or we might better call it a word-picture, we are introduced to Johnnie, a sharp-looking young fellow of 15. A freshman in high school, he has a fast-changing range of interests as does any fellow of his age. These may include such varied items as last week's football game, today's girl friend or the souped up hot rod his buddy has in his back yard. If you stop and think you may see Johnnie in your son of his age, the boy who delivers your daily paper, the kid next door or one of the boys in the junior high age group of your Sunday School. He is the boy whose attention it is hard to get and to keep because he is too big for flannelgraph and too young for sermons.

We would all agree that Sunday School and church is the best spot for Johnnie, but you will not find him there. He has just answered a questionnaire in which he said that his parents don't go to church and that he went until he was about 10 years of age and then he dropped out. This questionnaire was answer-

U. S. Department Of Health, Education, and Welfare

Social Security Administration

Bureau of Old-Age and Survivors Insurance

June 1955

ed as part of the admittance procedure in a state training school for delinquent boys, where Johnnie is at the present time. This school only got him after he had been in court three times on auto theft charges. He is just one of a million teenagers who last year become classified as juvenile delinquents.

The question needs to be faced as to what can now be done for Johnnie? The training school has educational, recreational and counselling programs geared to help bring him out a good citizen. Spiritually, the chaplain and the YFC Guidance workers will do all they can to win him to the Lord through chapel services and special counselling so that he might go home a Christian young man ready to fit into a good church program. But we need to ask, "Why this first determined attempt to reach Johnnie for Christ?"

Remember that Johnnie had attended a Sunday School, but dropped out as many youngsters have. We could blaim it onto the lack of interest on the part of his parents, by saying they should have set the example and encouraged him. That may be true, but was the Sunday school any more interested? Did anyone ever drop around to find out why Johnnie had dropped out and to invite the parents to come? Was consideration given to the kind of teacher that he had each Sunday? Was the teacher a trained worker who had a real heart interest in the boy or one who arrived late, and who explained his lack of preparation was due to being out too late Saturday night? Perhaps it was no wonder that Johnnie was bored and lost interest.

The fact remained that we didn't reach Johnnie. What about the Johnnie in your neighborhood . . . and the Bills, Marys, Joes and Alices? Win them to Christ in the Sunday School today and they will not be in the courts next week or next year. Our Sunday Schools must either make criminals or converts, because if we do not convert them our children are very apt to go in the other direction. A livable world tomorrow

A Társadalombiztosító Törvény új módosítása értelmében újfajta védelemben részesülnek az amerikai dolgozók. Szerzett jogaik még bal eset vagy betegség okozta munkaképtelenség esetén is épségben maradnak. A módosítás törvénybeiktatása előtt megtörténhetett, hogy ha a munkás hosszabb időre keresetképtelenné vált, a nyugdíj összegét meghatározó átlagos havi keresete igen alacsonyra csökkent, sőt ha előzőleg sem dolgozott huzamosabb ideig, — teljesen elesett az aggkori nyugdíjtól.

Az új rendelkezés értelmében, ha valaki már hat hónapon keresztül munkaképtelen és az orvos véleménye szerint, ez az állapota még bizonytalan ideig eltarthat, forduljon a társadalombiztosító hivatal legközelebbi fiókjához, hogy munkaképtelenségének idejére társadalombiztosítási számláját függőben tartsák. ("My social security earnings record should be frozen.") Ez azt jelenti, hogy az illető nyugdíjigénye munkaképtelenségének egész tartamára épségben marad. Az átlagos havi kereset kiszámításánál a munkaképtelenség idejét figyelmen kívül hagyják, úgy hogy ez nem befolyásolja károsan a kereseti átlagot. Ugy tekintik, mintha a munkaképtelenség beálltakor már elérte volna a 65. évet. (Csak épen nyugdíjat nem kap előbb, mint 65 éves korában.) A társadalombiztosító törvény is elfogadta tehát sok magánbiztosító intézet elvét, hogy a biztosított szerzett jogai a munkaképtelenség ideje alatt épségben maradnak.

Az aggkoriak és túlélők társadalombiztosításának költségeit az a 2 százalékos adó fedezi, amit mindenkinek a fizetéséből levonnak s amelyhez az alkalmazó is ugyanolyan összeggel járul. Az önálló foglalko-

zásnak 3 százalék adót fizetnek erre a célra, de ha 400 dollárnál kevesebb az évi jövedelmük, semmit sem fizetnek.

A fentemlített "befagyasztást" bizonyos feltételek fennforgásához kötötték.

1. Az alkalmazottnak vagy az önálló foglalkozású egyénnek az előző évekre vonatkozólag hosszú ideig tartó és állandó keresetet kell felmutatnia. Munkaképtelensége előtti 10 év alatt legalább 5 éven keresztül kellett dolgoznia és a legutolsó 3 év alatt legalább 11½ évig.

2. Orvosnak kell megállapítania a munkaképtelenséget, amely akár testi, akár szellemi okokból keletkezhetett és olyan állapotból, amely lehetetlenné teszi, hogy a beteg ellenszolgáltatást kapjon munkájáért.

3. A betegnek a társadalombiztosító hivatalhoz kell fordulnia, már hat hónapig tartó munkanélkülisége után, hogy számláját "befagyasz-
szak."

Vakok és más munkaképtelenek forduljanak bővebb felvilágosításért a társadalombiztosító hivatal legközelebbi fiókjához, amit a telefonkönyvből állapíthatnak meg. Enélkül elesnek a kedvezménytől.

MISSZIÓ MEZŐKRŐL

CAMPELL, OHIO

Nemsokára, hogy zenekarunk az Ur kegyelméből és Gábor Fál veterán testvérünk közreműködésével új életre támadt, annak nyomán egy másik új lendületnek voltunk itt a tanúi és részesei. Felbuzdulva azon, hogy a zenekar újjászervezésére való felkészítése nem bizonyult a pusztában elhangzott szónak, így lépett prédikátora otthonába egy napon: "Major testvér, szabad volna valamit kezdeményezni a gyülekezetben?" Hogyne volna szabad, ha jóról van szó?! Hiszen ezért irádkozunk s azért sóvárgunk itten többen, hogy történjenek üdvös dolgok az Ur népe körében". Így válaszolt a prédikátor tv. s még hozzátette: "Némely helyen azon panaszkodnak az ifjak, hogy ők vissza vannak tartva; nem működhetnek az öregek miatt. Részemről ezt nehéz így értelmezni. Biztosra veszem, hogy ha Isten országát építésével akarnának foglalkozni bárhely is az ifjak, szívesen vennék igyekeztüket mindenütt.

depends much on how we reach the young people today.

Yours for better Sunday Schools

—Eugene R. Abbott.

FIGYELEM!

LAPZÁRTA minden hónap 8-IK és 20-IK napján történik. A cikkeket és missziós jelentéseket, a jelzett dátumok ELŐTT, legalább 2 NAPPAL kell postázni és — minden CIKK, gyülekezeti BESZÁMOLÓ, minden a lap részére szánt anyag, SZERKESZTŐNK CIMÉRE küldendő be! ! !

FIGYELEM!

zoknak, akik hozzá kiáltanak és azt óhajtják, hogy meggyógyítsa őket.

Az Ur Jézus nemcsak hogy gyógyít ma is, hanem keresi a gyógyítandókat és az alkalmakat. Évekkel ezelőtt egy szénbánya összeomlott s a munkások csak nagynehezen birtak menekülni a romok alól. A megszabadulás után összeírták őket és akkor tudták meg, hogy egy munkás hiányzik. Lámpákat és más alkalmas eszközöket ragadtak az emberek magukhoz és elindultak a munkás keresésére. Nehezen küzdötték előre magukat a romokon és egyszerre csak gyöngye segélykiáltást hallottak: Segítség, segítség!

Még életben van, — kiáltottak fel boldogan a kereső bányászok és siettek szerencsétlen társuk megszabadítására. Megtalálták, kiemelték, megmentették ezt az embert.

Kedves olvasóm, . . . talán éppen te vagy az az ember, akit az élet hiábavalóságai, az emberi okoskodások és vélemények eltemettek. Talán te vagy az, akit félretolt az élet utjáról az emberi önzés és a magad bűnös volta. De élni akarsz és úgy érzed, hogy — te éretted is eljött a Megváltó és Szabadító, hogy hited karjait megragadj és megmentessen téged. Ebben a lelkiállapotodban és tudatban, kiáltás te is: Jézus, Dávidnak fia, köyörülj rajtam! Ha megteszed, tapasztalni fogod lelkiszeméid gyógyulását és meglátod Istennek csodáit!

Emeritus

Konvenciói Képek!

A NEW BRUNSWICKI konvencióról felvett képek készen vannak és kaphatók ifju BIRÓ MIHÁLYNÉ nővérnél, akinek címe: 9 Moffatt ave., Trenton 9, N. J. — Ára: \$1.00 és a postaköltség.

ÁLLJUNK . . .
mozdithatatlanul!

“Azért szerelmes Atyámfiai, erősen álljatok mozgathatatlanul, buzgólkodván az Urnak dolgában mindenkor, tudván, hogy a ti munkátok nem hiábavaló az Urban”.

Pál apostol ezen intőszavaiban kettős kérelem van, amely, egy határozott ígérettel van összekapcsolva. “Erősen álljatok”. A felszólításnak e része olyan hitre vonatkozik, amelyet Isten látni akar az övéinél. A hit Isten ajándéka, amit gyümölcsöztetni akar a keresztyének életében. Erre minden hívő embernek szüksége van.

A második kérelem: “Buzgólkodván az Urnak dolgában mindenkor”. Ezáltal az apostol reámutat azokra a gazdag munkaalkalmakra, melyeket Isten az Ő gazdag kegyelméből adott az övéinek. A lelkitéren sok tennivaló van s a hálás keresztyén ember nem munkakerülő, hanem tevékeny az Urnak dolgaiban. Ebben a lelki tevékenységben foglaltatik az evangélium hirdetése, mely által Isten üdvösségre hívja az embereket.

“Az Uré a föld és annak teljessége” mondja a zsoltáros. Az Ur dolgait végezi az az ember, aki a mezőn szánt, vet és arat. Aki a gyárban, irodában avagy a kórházban dolgozik. Az egész nagyvilág az Isten munkamezeje s akik abban becsületesen dolgoznak, Isten munkatársainak vannak nevezve.

A legnagyobb és legértékesebb azonban a hitnek munkája, melyben

MEGUJITOTTA-E MÁR
előfizetését az Evangéliumi Hírnökre?

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MEIrose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland, O.

mi is elvagyunk foglalva. E tevékenység által növekedik a hívők tábora. A gyülekezet a lelkierőnek gyűjtőhelye; az áldásoknak háza, ahol a forrásból: Istentől árad az áldás. Erre a helyre és lelkiközösségre minden embernek szüksége van.

E kettős kérelemmel együtt szól a biztató ígéret: “A ti munkátok nem hiábavaló az Urban”. A jó munka minden téren nehéz, lassu és fárasztó, de végre is megmutatkozik. Ahol közösen dolgoznak, ott az eredmény nagyobb és örvedetesebb.

Lelki munkánk; a hitnek munkája közös. Abban sokan elvagyunk foglalva. Isten soha senkinek nem ígérte, hogy ez a tevékenység könnyű lesz, hanem inkább azt tanítja Isten ígéje, hogy nehéz minden korszakban. Az ellenség ellene áll a munkának. Rombol, tör, zuz mindent, amit Isten gyermekei által felépített s a munka előhaladása attól függ: milyen buzgalommal állunk erősen az Urban. Legyen az a tevékenység a gyülekezetben, az otthonban avagy a Szövetségi életünkben bármilyen téren, az irodalmunk körül, avagy a misszióknak fenntartásában, az ellenség ellenmunkát végez. De ha minden keresztyén kötelességtudattal kiveszi részét a munkából mindegyütt, tapasztalni fogjuk az ígéret teljesülését.

Az irodalmi napunkat közösen NOVEMBER 13-ÁN tartjuk meg az összes gyülekezeteinkben. Majd ez a nap is beszélni fog arról, hogy milyen erősen állunk az Urban és az írott misszióknak mellett?

Lapunk és Biblia Magyarázónk a Biblia szellemében van írva. Több országban terjesszük s jó munkát végez. Itt ebben az országban is nélkülözhetetlen. AZÉRT TESTVÉR NE FELEDKEZZEL MEG IRODALMI MUNKÁRÓL. Rendeld meg és az irodalmi napon adakozzál fenntartására. Ez évben arassunk rekordot ebben a munkában. Ugy legyen. Tegyük ezt Isten dicsőségére azért, mert “munkánk nem hiábavaló az Urban”.

—Szász János
irodalmi pénztáros.

Szerzett-e már előfizetést az Ev H-re?

De hadd halljam, hogy mire gondol a k. testvér”.

Ekkor tárta fel ifju testvérünk elgondolását egy testvéri vacsorát és vele kapcsolatos egy nívós zeneünnepélyt illetően. Röviden áldást kértek az eszmére. Aztán hozzáfogtak érdekelteni a mindig szolgálatra kész nőegyleti kört és a testvériséget. Több ima s több tervezgetés s buzdítás. Így valósult meg az a párját ritkító kettős esemény az itteni Sion hegy oldalán emelkedő imaházban e lap hasábjain is behirdetett napon, szeptember 10-ikén.

Gábor karvezető testvérünknek sikerült kisded zenekarunkat kibővíteni jobbnál jobb környéki zenészekkel. A Clevelandi játékosok közt ott láttuk Rev. Petre Gábor veterán zenészt is hatalmas basszus hangszerével, aki más dolgokkal is segédkezett a programon. A villámló fényesre pucolt hangszereknek csak áldott akkordjai voltak szebbek, mint maguk az eszközök. A kellemesen vezényelt hangoknál csak a hangszerek maguk voltak értékesebbek. Gábor Pál tv. tudásának a legjavát vetette latban a dirigálásnál. Megjegyzendő, hogy Akronból is briliáns zenei tehetségek érkeztek az alkalomra. A már említett két városból általános vendégek is nagyon szép számban jöttek s aztán a szomszédos New Castle-ből is az ismertebb Koch S. testvérekkel együtt. (Bocsánat, hogy mindenki b. nevét nem sikerül idejegyezni!)

Hogy olyan derült mosollyal élvezte a tágas imaházat szépen megtöltő közönség a programot, ahhoz nagyon hozzájárult az is, hogy a campbelli nők ismét szépen kitétek magukért és az Ur ügyeiért a konyhán és az étkezőteremben. Nagy Sándorné tv.-nőnkkel az élükön ügyességüknek szintén a legjavát adták. Mi sem igazolja ezt jobban, mint az, hogy az egyik vendég valami benszözeget miatt nem érzett egyelőre úgy, hogy tudna vacsorázni. „Tessék csak megpróbálni, ez olyan izletes valami, hogy még a bajt is helyrehozza”. Így biztatta őt egyik nővérünk. Micsoda? A kedves hajadon okos volt; szót fogadott és tényleg meggyógyult.

A teljes két órás evangéliumi műsoron ígét hirdetett Rev. Harry L. Poe angolul és Rev. Bretz Emil magyarul. Wadsworth-ról a jólismert Taylor Lajos testvérekkel szintén többen eljöttek velünk örülni. Társaságukban ott volt Menházunk egyik legáldottabb barátja s pártfogója, a közismert Vancsa tv. is. Taylor tv.-ek hatásosán énekeltek és bizonyosságot tettek az Uról. Extrán a Fulton Rd.-i (Cleveland) gyülekezet egyik diakónusa, Kovács tv. egy épületes szavalattal gazdagította a dus programot.

Azután is köszönetet mondunk mindazoknak, akik eljöttek hozzánk és megerősítették itt szívünket s kezünket az Ur szolgálatában. De azok is fogadják őszinte

Cselekedjünk jót Hitünk Cselédivel!

Az adakozás alkalmát ismét a testvérek elé terjesszük. A múlt esztendőben habár elég későre is érkeztek be a karácsonyi ajándékok a szemnáriumi tanulók részére, mégis nagy örömet jelentett a tanulóknak. Hinni merjük, hogy ebben az esztendőben minden egyes gyülekezet, nőegylet és más organizációk is december 15-ére beküldik a segély adományt, hogy karácsony előtt elküldhessem a pénzt. A pénztári jelentésben feltüntettem, hogy minden tanuló szép köszönő levelet küldött.

Csak azokat a tanulókat segítjük ebben az esztendőben, akik lelki munkára készülnek. Pontos címet és nevet kérünk. A múlt évi címekre nem küldünk pénzt, mert nem tudjuk, hogy ott vannak-e vagy nem, a tanuló folytatja-e az iskolát vagy nem.

Előre is köszönöm a Szövetség nevében a szíves közreműködést. Kérem a lelkimunkásokat, hogy e fontos ügyet ismertessék a gyülekezetekkel!

Szívélyes lelki köszöntéssel:

—Kinda Sándor

1041 Belvoir Dr., Dayton 9, Ohio.

elismerésünket, akik írták, hogy nem jöhetnek, azonban anyagilag hozzájárultak a szent üggyhez. Lelkünk itt megszépül a nagy testvéri vendégtábor szeretetének hullámaiban s evvel együtt elősegítették a megjelentek azt a mozgalmat, melynek célja, hogy megszépüljön imaházunk is. Legfőbbképpen pedig lendületet adtak nekünk ahhoz, hogy tovább fáradozzunk azokért a lelkekért, akiket az Urhoz kell nekünk itt helyben segíteni. Mert többen úgy érezzük itt, mint a reformátor Knox János, mikor így imádkozott: „Uram, add nekem Skóciát, mert másképpen meghalok!”

—Kronikás.

RENDELJEN szép Bibliai versekkel és képekkel ellátott KARÁCSONYI ÜDVÖZLŐ KÁRTYÁKAT Pálhegyi István Testvértől, akinek címe: 611 J. Street, National City, Calif. Egy doboz ára \$1.25, postaköltséggel együtt. Egy dobozban 14 kártya és boríték van.

NOVEMBER 13-ÁN: ÁLTALÁNOS
"IRODALMI NAP!"

ELISMERŐ LEVELEK

Braziliából levelek érkeztek szerkesztőségünkbe, melyekben többen a következőket írják: "Ugy szeretem olvasni azt a kedves lapot, melynek Evangéliumi Hírnök a neve. Innen-onnan sok jót hoz részünkre".

Egy másik: Kedves Szerkesztő Testvér! Valahányszor olvasom az Evangéliumi Hírnököt, mindig felüdülök és megerősödök lélekben. Üdvözlőnköt küldjük az amerikai lelki testvéreinknek".

— J. I. Brazilia.

FELHIVÁS!

A CLEVELAND SHAKER TÉRI egyesített gyülekezet Aranyjubileuma alkalmára készített, 50-éves történelemről összeállított képes emlékönyv megrendelhető: \$1.00-ért CLARAKY GYULA, 2844 E. 130th Street Cleveland 20, Ohio címen.

Ugyisintén a Jubileum alkalmával készített, jól sikerült, nagy csoportkép \$1.50-ért megrendelhető a fenti címen.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

Rev. ALEXANDER KINDA

1041 Belvoir Avenue,
Dayton 9, Ohio

MENHÁZ ÉS ÁRVAÜGYI

pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA

225 East 80th Str.
New York 28, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,

1619 Edward Ave., N. E.
Canton 5, Ohio

NŐI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Mary SCHMATZ

57 — 18 — 162th St.
Flushing, L.I. New York, N.Y.

A VAS. ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

Miss Katharine SZAKÁCS
441 Madeline Ave.,
Garfield, N. J.